

AMBASSADOR COLLEGE

Bijbel- CURSUS

Is er leven
na de dood?

ONZE CURSISTEN SCHRIJVEN

„Ik heb me ingeschreven op de Bijbelcursus van Ambassador College. Als docent in het leger van de Verenigde Staten, en als schrijver van geprogrammeerde onderwijsteksten, moet ik nog een cursus tegenkomen die zo uniek is, zo boeiend en degelijk van opzet. Uw methode om de leerlingen naar het oorspronkelijke 'bronnenboek', de Bijbel, te verwijzen en zelf de vragen te laten beantwoorden is onwaarschijnlijk doeltreffend.”

S.S., Colonial Heights, Virginia, V.S.

„Ik moet met u instemmen als u zegt dat men voor iedere tekst die wordt genoemd de Bijbel moet opslaan om te bewijzen of die waar is. Voor sommige bijbelteksten heb ik zelfs verschillende vertalingen gebruikt, omdat ik niet kon geloven dat de Bijbel precies het tegenovergestelde zegt van wat ik had geleerd en was gaan geloven. Ik moet eveneens toegeven dat mij geen andere cursus bekend is die de Bijbel zo grondig behandelt. Mijn gebed en wensen zijn dat nog veel meer mensen tot de kennis van de waarheid zullen komen door middel van uw cursus.”

Cursist, Bayreuth, West-Duitsland

„De materie die tot dusverre in uw cursus is behandeld overtreft al mijn meest hooggespannen verwachtingen. Laat ik eerst zeggen dat ik al 20 jaar lang de Bijbel bestudeer en onderzoek. Om eerlijk te zijn liet mijn kennis veel te wensen over. Als dienaar in een van de grotere kerkgenootschappen heb ik dikwijls bijbelstudies gegeven. Maar uw boekjes en uw actuele tijdschrift *The Plain Truth* lees ik met grote vreugde. Van tijd tot tijd ben ik ook in staat naar uw radiuitzendingen te luisteren. Deze zijn altijd weer inspirerend.”

P.O., Jackson, Tennessee, V.S.

Hoe uw inschrijving is betaald

Uw inschrijving wordt u gratis ter beschikking gesteld door de Worldwide Church of God, en wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en offers van de leden van de Kerk en van anderen die het Werk van de Kerk willen steunen. Zij die dit wereldomvattende Werk van God vrijwillig willen steunen zijn hartelijk welkom als medewerkers in het verkondigen en publiceren van het Evangelie aan alle volken.

AMBASSADOR COLLEGE

Bijbel- CURSUS

Les 5

Een internationale cursus voor bijbels begrip gepubliceerd door de Worldwide Church of God in samenwerking met Ambassador College, Pasadena, Californië, VS. © Copyright 1977, 1984 Worldwide Church of God voor de gehele inhoud van deze publikatie. Alle rechten voorbehouden.

Hoofdredacteur: HERBERT W. ARMSTRONG

Eindredacteur: Richard H. Sedliacik

Redactiemedewerker: Ronald B. Nelson

Hoofd distributie: Boyd Leeson

ADRESSEN REGIONALE KANTOREN:

Nederland en België: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Verenigde Staten: P.O. Box 111, Pasadena, Californië 91123

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (Frans): B.P. 121, Succ. A., Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06500 México D.F.

Zuid-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1, D.E., Colombia

Caribisch gebied: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Engeland, Europa en Midden-Oosten (Engels): P.O. Box 111, Borehamwood, Herts. WD6 1LU, Engeland

Frankrijk, Zwitserland en België (Frans): Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7, Zwitserland

Duitsland: Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, West-Duitsland

Denemarken: Box 211, DK-8100 Aarhus C

Noorwegen: Box 2513 Solli, Oslo 2

Zweden: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Australië: G.P.O. Box 345, Sydney, NSW 2001

Nieuw-Zeeland en Polynesië: P.O. Box 2709, Auckland 1, Nieuw-Zeeland

Filippijnen: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila

Israël: P.O. Box 19111, Jeruzalem

Zuid-Afrika: P.O. Box 1060, Johannesburg 2000

Zimbabwe: P.O. Box U.A.30, Union Ave, Harare

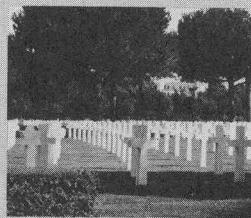
Nigeria: PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka International Airport, Accra

Kenia: P.O. Box 47135, Nairobi

Mauritius en Seychellen: P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

Believe us so speedily address changes to give. Close a.u.b. uw oude adresstrook bij.

Voorpagina

Is het graf werkelijk het einde van alles? Of gaat het leven op een of andere, onbepaalde plaats verder? Theologen en wetenschapsmensen bieden traditiegetrouw slechts vage antwoorden of nemen aan dat wij het onmogelijk kunnen weten. Al is het gangbaar geworden te beweren dat er geen absolute bestaan, deze les geeft de absolute en concrete *waarheid* — uit de Bijbel! Hierin vindt u de antwoorden op de kwellende vragen over de dood, waarover de mensheid reeds duizenden jaren nadenkt.

Ambassador College

Wat IS de mens?

Is de mens een onsterfelijke ziel in een stoffelijk lichaam? Is de dood de scheiding van lichaam en ziel? Wat gebeurt er in werkelijkheid met iemand bij zijn dood? Over deze vragen heeft de mensheid zich al duizenden jaren het hoofd gebroken. Bestudeer de verrassende antwoorden in deze onthullende les!

DE DOOD is een realiteit! Hoewel veel mensen deze gedachte liever van zich afzetten, is de dood *reëel*. De dood is het onvermijdelijke gevolg van het feit dat men leeft!

Godsdienstige mensen stellen zich de dood vaak voor als de onontkoombare laatste sprong in het onbekende — in het hiernamaals met zijn hemel, hel en vagevuur. Wat zijn *leven* en *dood* eigenlijk? Is het geen tijd dat wij eindelijk te weten komen wat de mens werkelijk is, en of er enige hoop is op een leven na de dood?

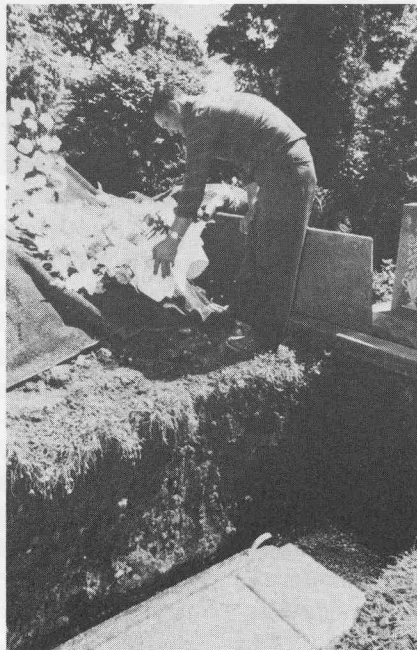
Heeft u een onsterfelijke ziel?

De filosofen van de Oudheid leerden dat de mens in wezen een onsterfelijke, geestelijke „ziel” is,

ondergebracht in een tijdelijk lichaam van vlees — dat de *werkelijke* mens niet het lichaam is, maar een onzichtbare, onstoffelijke „onsterfelijke ziel” die denkt, hoort, ziet, en die eeuwig bewust zal blijven voortbestaan. Volgens hun speculaties verlaat de ziel op het tijdstip van overlijden het lichaam en reist naar een ondefinieerbaar rijk, mogelijk een paradijs of een plaats van bestraffing. Het lichaam, zo stelden zij terecht vast, gaat naar het graf.

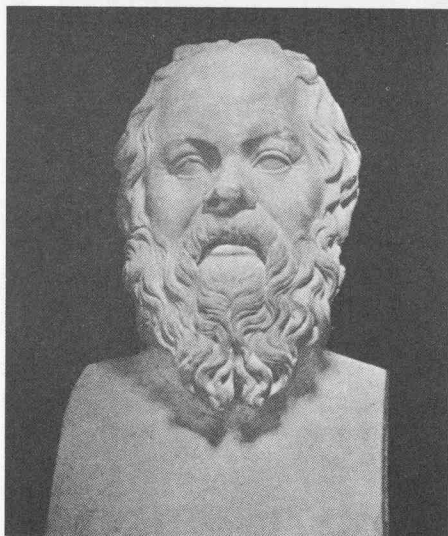
Sommige Oosterse wijsgeren speculeerden dat de ziel van de overledene na de dood in een ander lichaam intrekt en verder leeft als een dier, een vogel, een slang, of zelfs als een boom of een mug — of misschien als een menselijk wezen. Deze doctrine, „zielsverhuizing” of „reïncarnatie”, heeft ook in de Westerse wereld een zekere aanhang.

WAT IS DE DOOD?—Hoewel iedereen aan de realiteit van de dood is onderworpen, is het moeilijk deze onder de ogen te zien — in het bijzonder wanneer begrip van wat de dood is ontbreekt.

Links en midden Ambassador College

American Stock

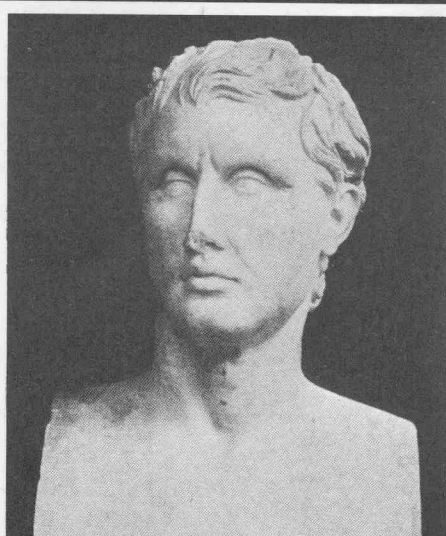
University Prints, Boston

SOCRATES (ca. 470-399 v.Chr.) — Raadpleegde de Egyptenaren omtrent de leer van de onsterfelijke ziel.

Yeshiva University

PLATO (ca. 428-348 v.Chr.) — Onderwees dat de dood de scheiding tussen lichaam en ziel is.

University Prints, Boston

VERGILIUS (ca. 70-19 v.Chr.) — Populariseerde de onsterfelijke-ziel-gedachte in de gehele Romeinse wereld.

Is er voor dergelijke leerstellingen enig bijbels fundament? Waar komen ze eigenlijk vandaan? Hoe komen de officieel christelijke kerken aan hun huidige leer inzake de onsterfelijkheid van de ziel?

Let eens op deze openhartige mededeling uit de *Jewish Encyclopedia*: „Het geloof dat de ziel na de ontbinding van het lichaam” — na de dood — „haar bestaan voortzet, is veeleer een zaak van filosofische of theologische speculatie dan van eenvoudig geloof, en wordt dienovereenkomstig dan ook *nergens in de Heilige Schrift uitdrukkelijk onderwezen*” (uit het artikel „Immortality of the soul”, Vol. XI, p. 564; nadruk van ons door de gehele les).

Overgeërfd van de voorchristelijke wereld

Hetzelfde artikel vervolgt: „Het geloof in de onsterfelijkheid van de ziel kwam tot de Joden door het contact met het Griekse denken en hoofdzakelijk door de filosofie van Plato, de voornaamste vertolker ervan, die ertoe kwam door de Orfische en Eleusinische mysteriën, waarin Babylonische en Egyptische opvattingen op een zonderlinge manier waren vermengd” (p. 566).

De leer van de onsterfelijkheid der ziel is, volgens deze gezaghebbende encyclopedie, afkomstig van Griekse, voorchristelijke filosofen die hem hadden overgenomen van het heidense Egypte en Babylon!

Let op wat Herodotus, de beroemde Griekse historicus uit de vijfde eeuw voor Jezus, toegaf: „De

ZIJ ONDERWEZEN DE ONST

Egyptenaren waren ook *de eersten die beweerden dat de ziel van de mens onsterfelijk is* . . . Deze opvatting hebben sommige Grieken op verschillende tijdstippen tot de hunne gemaakt” (*Historiae*, boek „Euterpe”, hoofdstuk 123).

Het was de Griek Socrates die naar Egypte reisde om de Egyptenaren over deze leer te raadplegen. Na zijn terugkeer in Griekenland droeg hij dit idee over aan Plato, zijn beroemdste leerling. Vergelijk de huidige leer van de meeste kerken met wat Plato in zijn dialoog *Phaedo* schreef:

„De ziel, die de onafscheidelijke eigenschap van leven bezit, zal nimmer de tegenpool van het leven, de dood, erkennen. Aldus wordt de ziel aangetoond onsterfelijk te zijn, en daar zij onsterfelijk is, ook onvernietigbaar . . . Geloven wij dat er zo iets als de dood bestaat? Jazeker. En is deze iets anders dan de scheiding van lichaam en ziel? En het doodzijn is het bereikt hebben van deze scheiding, wanneer de ziel op zichzelf, los van het lichaam bestaat en het lichaam van de ziel is afgescheiden. Dit is de dood . . . De dood is slechts de scheiding van lichaam en ziel” (Loeb Classical Library, 1977; pp. 223, 235, 363-367).

Na Plato heeft zijn leerling Aristoteles de theorie een meer definitieve vorm gegeven. Later maakte de Latijnse dichter Vergilius (70-19 v.Chr.) deze leer populair in de gehele Romeinse wereld.

Hoe is deze gedachte nu tot een fundamentele

Culver Pictures

Historical Pictures Service

Culver Pictures

ORIGENES (ca. 185-254 n.Chr.) — Verbond Plato's leer van de onsterfelijke ziel met bepaalde gedeelten uit de Bijbel.

TERTULLIANUS (ca. 155-220 n.Chr.) — Invloedrijke leraar van de doctrine der onsterfelijke ziel.

THOMAS VAN AQUINO (1225-1274) — Verbond de leer van de onsterfelijke ziel permanent met het officiële christendom.

ONSTERFELIJKHEID VAN DE ZIEL

leerstelling van het overgrote deel van de belijdende christenen geworden?

Het etiket „christelijk” kwam later

De invoering van dit algemeen verbreide bijgeloof in de kerken was een geleidelijk proces dat eeuwen in beslag nam. De eerste „kerkvaders” waren erover verdeeld. Nog in 160 n.Chr. schreef de christen geworden filosoof Justinus:

„Onze Jezus Christus daarentegen is, na gekruisigd en gestorven te zijn, opgestaan en heeft door zijne hemelvaart de koninklijke waardigheid ontvangen en op grond van hetgeen in zijnen naam door de apostelen over de geheele wereld is gepredikt, heerscht daar vreugde bij allen, die de door Hem beloofde onverderfelijke *verwachten*” (*Oud-Christelijke Geschriften*, deel V, ed. H.U. Meyboom, Leiden 1908, De Apologeten, Eerste Apologie van Justinus, hoofdstuk 42, p. 145). Vele van deze kerkvaders wisten inderdaad dat zij geen onsterfelijke in zichzelf bezaten.

Origenes, een vroege katholieke leraar te Alexandrië, verenigde de speculaties van Plato met bepaalde gedeelten van de Bijbel en noemde zijn filosofie *neoplatonisme*. Hier volgt wat Origenes omstreeks 200 n.Chr. schreef: „Nu zijn hemelsche krachten onverderfelijk en onsterfelijk. Onverderfelijk en onsterfelijk zal (dus) ook de zelfstandig-

heid der menschelijke ziel zijn” (*id.*, deel XXXI [1921], Origenes I. IV 4, 9, p. 351.)

Een andere invloedrijke leraar aan het eind van de tweede eeuw was Tertullianus van Fenicisch Noord-Afrika. Hij schreef: „Sommige (dingen) namelijk zijn ook van nature bekend, zooals de onsterfelijke der ziel bij velen . . . Ik zal derhalve ook de uitspraak aanwenden van den eenen of anderen Plato, die verklaart: ‘ELKE ZIEL IS ONSTERFELIJK’” (*id.*, deel XIV [1930], Tertullianus, hoofdstuk 3, p. 137).

En zo droegen de persoonlijke ideeën van deze invloedrijke mannen ertoe bij het denken van de hele „christelijke” wereld vorm te geven.

Enkele katholieke schrijvers en leraren echter veroordeelden nog in de tijd van Constantijn de Grote de wijziging van Christus' leer in die van Plato. Hier volgt het protest van Arnobius tegen degenen die werden „meegeslept door een bijzonder hoge dunk van zichzelf dat de ziel onsterfelijk is . . . Wilt gij uw gewoonlijke arrogantie laten varen, o mens, die beweert dat God uw Vader is, maar volhoudt dat gij onsterfelijk zijt zoals Hij?” (*Ante-Nicene Fathers*, ed. Roberts & Donaldson, Edinburgh edition, uitg. Wm. Eerdmans Publ. Co., Grand Rapids, Mich., [1950], deel VI, p. 440.)

Na de tijd van Constantijn — die het Romeinse Rijk dwong één algemeen geloof te aanvaarden — „heiligde” Augustinus, een andere schrijver van Noordafrikaanse afkomst, de doctrine van de onsterfelijke der ziel in zijn werk *De stad van God*. Vervolgens kwam een reeks andere schrijvers

Wide World

MAARTEN LUTHER'S pogingen het begrip onsterfelijke ziel uit te bannen waren weldra door de reformatoren vergeten.

allen onder de invloed van Plato, Aristoteles en Vergilius — die tijdens de vroege Middeleeuwen de denkwereld van de Westerse „christelijke” theologie beheersten.

Thomas van Aquino (1225-1274), Italiaans scholasticus en theoloog, verbond de doctrine van de onsterfelijkheid van de ziel onverbrekkelijk met de officieel christelijke wereld.

In de middeleeuwse wereld werd de leer een kerkelijk dogma en degenen die dit idee verwierpen werden als ketters gebrandmerkt!

In 1513, vlak voor de Reformatie, vaardigde het Lateraans Concilie (1512-1517) het volgende decreet uit: „Wij veroordelen en verdoemen, met de goedkeuring van het heilig concilie, allen die beweren dat de intelligente ziel sterfelijk is, ziende dat de ziel overeenkomstig de canon van paus Clemens V . . . onsterfelijk is . . . en wij verordenen dat allen die dergelijke onjuiste beweringen aanhangen, gemeden en *als ketters gestraft* moeten worden.”

De oorspronkelijke protestantse opvatting

Tijdens de Reformatie probeerden sommigen van

de eerste protestanten het dogma van de onsterfelijkheid der ziel los te laten. Maarten Luther verklaarde dat de Bijbel de onsterfelijkheid van de ziel niet onderwees (*Defense, Proposition No. 27*). „Luther was van mening dat de ziel tezamen met het lichaam stierf en dat God beide in het hiernamaals zou opwekken” (*Historical View*, p. 344).

Hier volgen Luthers eigen woorden die hij omstreeks 1522 uitte: „Het is naar mijn mening waarschijnlijk dat de doden, op slechts heel weinig uitzonderingen na, tot aan de dag des oordeels in een toestand van volkomen bewusteloosheid slapen . . . Met welk gezag kan men zeggen dat de zielen van de doden niet zouden slapen . . . op dezelfde wijze als de levenden de periode tussen de tijd dat zij 's avonds naar bed gaan en 's morgens opstaan in diepe slaap doorbrengen?” (*The Life of Luther*, uitspraken en verhandelingen van Luther, verzameld en bewerkt door Jules Michelet, editie Bohn, p. 133.)

Luthers *oorspronkelijke* leerstellingen hebben nooit nagelaten de protestantse theologen, die sindsdien de leerstellingen van het oude Egypte en Griekenland weer hebben aangenomen, in verlegenheid te brengen.

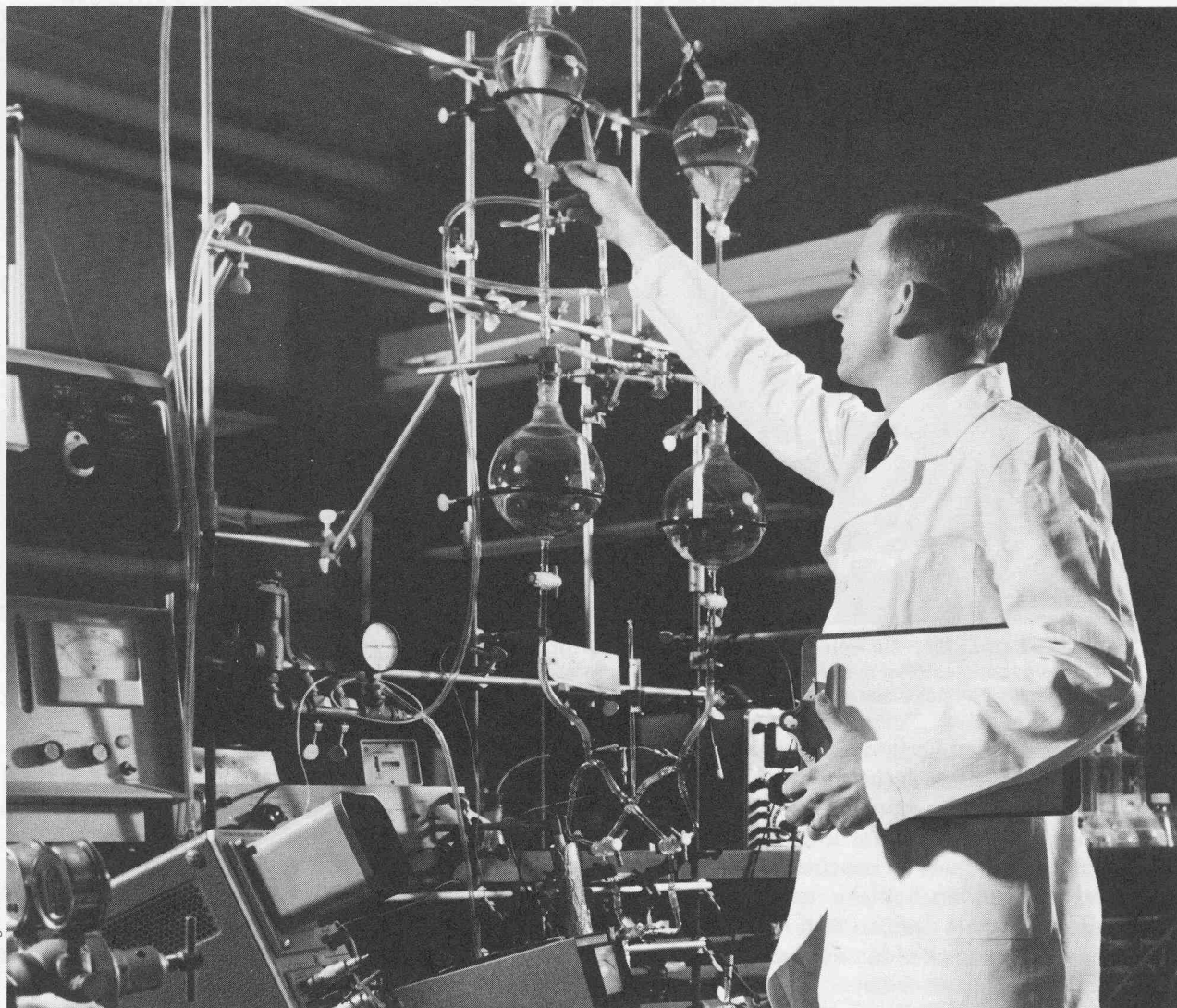
William Tyndale, hervormer en drukker van het eerste engelstalige Nieuwe Testament, schreef: „Door de overledenen in de hemel, de hel of het vagevuur te plaatsen vernietigt men de argumenten waarmee Christus en Paulus de opstanding bewijzen . . . Het ware geloof stelt de opstanding; de heidense filosofen, die dit loochenden, stelden dat de ziel altijd blijft leven . . . Indien de ziel in de hemel is, waartoe dient dan de opstanding?”

Dat is een heel goede vraag!

De hervormers merkten dat de mensen niet bereid waren dat wat zij altijd hadden geloofd te wijzigen. Allengs gaven de hervormers zelf toe aan de populaire traditie — een traditie met haar wortels in heidense filosofieën en speculaties! En aldus geloven de meeste kerkgangers van tegenwoordig in de onsterfelijkheid van de ziel, eenvoudig omdat zij in blind vertrouwen de speculaties hebben aangenomen, die van de heidense filosofen uit de Oudheid afkomstig zijn!

De apostel Paulus schreef juist over dit soort speculatie: „Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de *filosofie*, en ijdele verleiding, naar de *overlevering der mensen*, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus” (Kol. 2:8).

Zoals wij weldra zullen zien, is de Bijbel NIET de oorsprong van het algemene geloof in de onsterfelijkheid van de ziel!

LES 5

Heeft de wetenschap het antwoord?

Is de mens een onsterfelijke ziel in een stoffelijk lichaam? Wat zegt de wetenschap hierover?

Absoluut *niets* om die opvatting te ondersteunen!

De wetenschap heeft eenvoudig *geen bewijsmateriaal* voor het bestaan van een onsterfelijke ziel. De wetenschap richt zich alleen op *fysieke*, materiële substanties en gedragingen — fysieke materie en energie. De moderne wetenschap is *bepert* tot de **STOFFELIJKE** wereld die kan worden gewogen en gemeten — tot datgene wat door de vijf zintuigen kan worden waargenomen.

Het geestelijke ligt geheel buiten het gebied van de natuurwetenschap en is daarom niet aan de „wetenschappelijke methode” onderworpen. De

wetenschap is niet in staat enig leven los van het fysieke *waar te nemen* en kan dit derhalve evenmin onthullen. Daarom is alles wat de mens te weten kan komen (afgezien van goddelijke openbaring) stoffelijk. Maar wat de wetenschap wel heeft ontdekt, kan desalniettemin van ontzaglijke hulp zijn om te begrijpen hoe de mens is *samengesteld*.

De wetenschap heeft ontdekt dat alle levende materie, in haar eenvoudigste vorm, uit protoplasma bestaat — de substantie waaruit de „levende stof” van de cellen van zowel planten en dieren als de mens bestaat.

Eveneens is met zekerheid bekend dat mensen die op de operatietafel „sterven” en dan door hartmassage of op een andere wijze weer tot leven werden gebracht, zich absoluut niets van de tussen-

2. Was het de *gehele* mens — „gij” — die uit stof werd samengesteld? Gen. 3:19.

COMMENTAAR: Adam werd gemaakt uit *stof*, en is dus uit *stof* samengesteld!

3. Wat zou er uiteindelijk met de mens gebeuren? Hetzelfde vers, laatste gedeelte.

4. Wat deed God, nadat Hij de mens en iedere cel in zijn lichaam had gevormd, om hem *leven* te schenken? Gen. 2:7.

COMMENTAAR: God blies lucht — „de adem des levens” die zuurstof bevat — door de neusgaten in de longen van de mens en de mens begon te *leven*! Het vers zegt niet dat God een onsterfelijke ziel in de mens blies.

5. Gaat de „adem (des geestes) des levens” ook door de neusgaten van de dieren? Gen. 7:21-22. Wordt derhalve wanneer een mens of dier verdrinkt de levensadem *afgesneden*? Vers 23. De bron van leven in mens en dier is dus dezelfde.

COMMENTAAR: Als de „adem (des geestes) des levens” zelfs maar in de verte zou betekenen dat de mens een onsterfelijke ziel bezit, dan bezitten dieren, vogels en zelfs insecten — muggen, vlooien, enz. — die ook!

Wat voor „ziel”?

1. Wat werd Adam toen God de adem des levens in zijn neusgaten blies? Gen. 2:7, laatste gedeelte.

COMMENTAAR: De mens *heeft* geen ziel: hij *is* een „ziel”! Het oorspronkelijke hebreeuwse woord voor ‘ziel’ is *nefesj*. De *Algemene Bijbelse Encyclopedie* van M.S. en J. Miller schrijft: „Ziel, in het algemeen de vertaling van het Hebreeuwse *nefes* („adem”) en het Griekse *psuchè*... Het wordt soms door „wezen” vertaald (Gen. 2:7 [*Nieuwe Vert.*]), en kan ook op dieren betrekking hebben (Gen. 1:20)... wordt ook gebruikt in de betekenis van personen of mensen...” In Genesis 1:21, 24; 2:19; 9:10, 12, 15, 16 en Leviticus 11:46 wordt hetzelfde woord *nefesj* met „levende ziel” vertaald wanneer het op *dieren* betrekking heeft.

De mens is dus een ZIEL. Let erop dat in Leviticus 19:28; 21:1; 22:4; Numeri 5:2; 6:11 en 9:6, 7 en 10 het woord *nefesj* is vertaald in de zin van „een dood lichaam” of „een dode”. De „ziel” is dus louter een lucht ademende entiteit die aan dood en ontbinding is onderworpen. De ziel is *niet* onsterfelijk!

De ziel is uit „het stof der aarde” samengesteld — zij is stoffelijk, niet geestelijk. Zij bestaat uit materie. Wanneer de mens ademt, is hij een „levende ziel”. Wanneer de mens ophoudt te ademen, wordt hij een levenloze of *dode* ziel. Dat openbaart de Bijbel.

2. Kan de „ziel” sterven? Ezech. 18:4, 20. Als de ziel onsterfelijk — eeuwig — was, zou zij dan kunnen sterven? Wordt er van de mens ondubbelzinnig gezegd dat hij „sterfelijk” is? 2 Kron. 14:11.

COMMENTAAR: Aangezien de mens een ziel is en de ziel sterfelijk is, is de mens sterfelijk, onderworpen aan de dood. Dat is de reden waarom de Bijbel menselijke wezens „sterfelijke mensen” noemt.

3. Was Adam aan de dood onderworpen? Gen. 2:17, laatste gedeelte. Zou alleen het lichaam sterven, of de gehele bewuste mens — Adam — „gij”?

4. Welk lot treft *zowel* mens als dier? Pred. 3:19. Komt dat omdat zij beide dezelfde *tijdelijke* levensbron bezitten — de lucht die wij inademen? Hetzelfde vers.

5. Gaan alle mensen en dieren op gelijke wijze naar dezelfde plaats als zij dood zijn? Pred. 3:20.

COMMENTAAR: Wanneer een dier sterft, is het dood. Wanneer een mens sterft, is ook hij volledig dood. Alle mensen en dieren worden weer stof.

6. Welke vraag wordt vervolgens in Prediker 3:21 gesteld?

COMMENTAAR: Het hebreeuwse woord *roeach* is hier vertaald als „adem”, evenals in Job 9:18; Psalm 104:29 en Klaagliederen 4:20. Hetzelfde hebreeuwse woord wordt ook tientallen malen als „lucht” of „wind” weergegeven. Wij zien dus dat *roeach* een zeer ruime betekenis heeft en van toepassing kan zijn op een grote verscheidenheid van dingen met als gemeenschappelijk kenmerk *onzichtbaarheid*. Het kan zowel „houding” als „geest” betekenen, en in combinatie met het woord „heilig” betekent het de heilige Geest van God.

Aangezien dus zowel de mens als het dier hetzelfde lot — de dood — treft, stelt Salomo de vraag: „Wie weet of de *roeach* van een mens omhoog, en of die van een dier omlaag gaat?”

Al ondergaan beide dezelfde dood, de Bijbel openbaart dat er tussen mens en dier desalniettemin een enorm verschil is, zoals wij zullen zien; maar dit verschil heeft *niets* uitstaande met enige „onsterfelijke ziel”.

Wat is het leven van de mens?

De mens is een levend, ademend, STERFELIJK schepsel — een *nefesj* of levende ziel in wiens neusgaten *lucht* is. Wat gebeurt er met de *lucht* die door de longen wordt ingeademd?

Wanneer u inademt, gaat de lucht door uw luchtpijp naar de longen en komt in kleine blaasjes, de alveoli. Daar wordt zuurstof uit de lucht opgenomen en komt in de bloedbaan. Wanneer het bloed van de longen door de bloedvaten naar het hart

terugstroomt en vandaar door het gehele lichaam wordt gepompt, wordt de zuurstof door de rode bloedlichaampjes naar de individuele cellen van het gehele lichaam gevoerd. Elk van de 60 biljoen cellen van uw lichaam gebruikt zuurstof om uw voedsel te „verbranden” teneinde de energie op te wekken die nodig is om uw organen en spieren kracht te geven en uw lichaamswarmte op peil te houden. Het is duidelijk dat het leven van de mens afhankelijk is van *het bloed* en dat het bloed *de adem des levens* nodig heeft om het lichaam actief en in leven te houden.

1. Wordt volgens de Bijbel het leven van mens en dier aangetroffen in de bloedsomloop — of in een onsterfelijke ziel? Lev. 17:11, 14. Bevestigt Deuteronomium 12:23 dit?

COMMENTAAR: *Nefesj* kan betrekking hebben op zowel de vleselijke *mens* als op het *leven* van de mens dat van diens *bloed* afhankelijk is.

2. Gaf Christus zijn „ziel” als een schuldoffer voor de zonde? Jes. 53:10. Hoe volbracht Hij dit? Vers 12.

COMMENTAAR: Christus gaf zijn lichaam vrijwillig over om te worden gekruisigd en Hij liet toe dat zijn levensbloed (zijn „ziel”) werd uitgestort!

Het is duidelijk dat wanneer een mens ophoudt de adem des levens in te ademen, zijn hart ophoudt te kloppen en zijn levensbloed ophoudt te circuleren, en hij sterft. Maar wat gebeurt er daarna?

Is er leven na de dood?

1. Heeft iemand wanneer hij sterft — levenloos wordt — nog steeds een bewust bestaan als gevolg van een onsterfelijke ziel in hem? Pred. 9:5; Ps. 146:4.

COMMENTAAR: Aangezien de Bijbel duidelijk verklaart dat de doden *zich van niets bewust* zijn, kunnen wij de logische gevolgtrekking maken dat de mens *niet* is geboren met een onsterfelijke ziel die zich bewust is van de dingen die na de dood rondom haar gebeuren!

2. Zijn de doden in staat God te prijzen? Ps. 115:17. Maar als christenen een onsterfelijke ziel hadden, zouden zij na hun dood God dan niet prijzen uit dankbaarheid bij Hem in het paradijs te zijn? Dit is dus opnieuw een concreet bewijs dat menselijke wezens geen onsterfelijke ziel hebben.

3. Is er in de dood enige herinnering aan God? Ps. 6:6.

COMMENTAAR: Dood is het *tegenovergestelde* van leven. Dood is het **OPHOUDEN** van iedere activiteit — het *einde* van leven! Daarom kunnen dode mensen zich *niets* herinneren.

4. Is de „ziel” iets wat kan worden *vernietigd*?

Matth. 10:28. Liet Jezus hier niet ondubbelzinnig zien dat de ziel van de mens niet onsterfelijk is? Laten wij precies begrijpen waarover Jezus sprak.

COMMENTAAR: Er zijn mensen die deze tekst gebruiken ter ondersteuning van het gangbare geloof in de onsterfelijkheid van de ziel. Dit vers zegt echter duidelijk dat de ziel iets is wat in de hel kan worden *vernietigd*! Wat de „ziel” ook moge zijn, onsterfelijk is zij **NIET**!

Het nieuwtestamentische griekse woord dat hier als „ziel” is vertaald is *psyche*. Het griekse *psyche* betekent eenvoudig ‘leven’, ‘bestaan’, evenals het oudtestamentische hebreeuwse woord *nefesj*.

In Mattheüs 10:28 verwijst het woord „ziel” naar leven dat door de mens niet blijvend kan worden vernietigd — maar wel door God. Wat voor soort leven zou dit kunnen zijn? Klaarblijkelijk leven dat God door een opstanding heeft **HERSTELD**!

De mens kan geen blijvende vernietiging toebrengen aan leven dat door God weer is opgewekt en vernieuwd door een opstanding. Al kunnen mensen iemands fysieke lichaam doden, aldus Jezus, ware christenen weten dat het eeuwige leven, dat God hun na de opstanding heeft beloofd, niet door mensen kan worden afgenomen. GOD echter kan elke mogelijkheid van eeuwig leven *permanent* vernietigen. Hoe? Door iemand die *fysiek* is opgewekt in de „poel des vuurs” te werpen, waarin hij volkomen zal worden verteerd — om nooit meer te worden opgewekt. Dit is de uiteindelijke straf voor de zonde (Rom. 6:23): de **EEUWIGE DOOD**!

Lukas maakt Jezus’ verklaring nog duidelijker: „Maar Ik zal u tonen, Wien gij vrezen zult; vreest Dien, Die, **NADAT** Hij gedood heeft, ook macht heeft in de hel te werpen . . .” (Lukas 12:5). God heeft niet alleen de macht ons huidige fysieke leven af te nemen, maar Hij heeft tevens de macht ons weer op te wekken en — indien wij hebben bewezen ongehoorzaam en onverbeterlijk te zijn — ons in de poel des vuurs te werpen van waaruit **GEEN** nieuwe opstanding meer zal zijn! (Openb. 20:14-15; 21:8.)

Is de mens een dier?

Betekent het feit dat de mens geen onsterfelijke ziel heeft, dat hij slechts een dier is: vandaag in leven en morgen dood? Zeer beslist niet!

Wat is het dat de mens van de dieren onderscheidt? Laten wij de verbazingwekkende waarheid hierover goed begrijpen!

1. Werden de dieren naar Gods beeld geschapen — of werden ze elk naar hun *eigen* aard geschapen? Gen. 1:21, 24, 25. Maar werd de mens naar het „beeld” en de „gelijkenis” van *God* geschapen?

Gen. 1:26-27. Moest de mens heersen over alle andere schepselen? Vers 26.

COMMENTAAR: De hebreuwse woorden van Genesis 1:26-27 openbaren Gods grote plan en uiteindelijke doel met de mensheid! Toen God Adam uit het stof vormde, werd hij naar het „beeld” — de uitwendige vorm en gedaante — van God zelf gemaakt. God vormde geen enkel ander schepsel als een exact kleimodel van Zichzelf. Deze unieke vorm en gedaante werd *alleen aan de mens gegeven!*

Let nog eens op wat God zei: „Laat Ons mensen maken, naar Ons *beeld* . . .” Het Hebreeuws impliceert hier veel meer dan slechts de uitwendige vorm en gedaante van God, zijn gelijkenis. „Beeld” heeft betrekking op *verstand* en *karakter!* Het lag in Gods bedoeling dat de mens — aan wie Hij een verstand schonk dat rationeel kan denken — hetzelfde verstand en karakter als *God* heeft zou ontwikkelen!

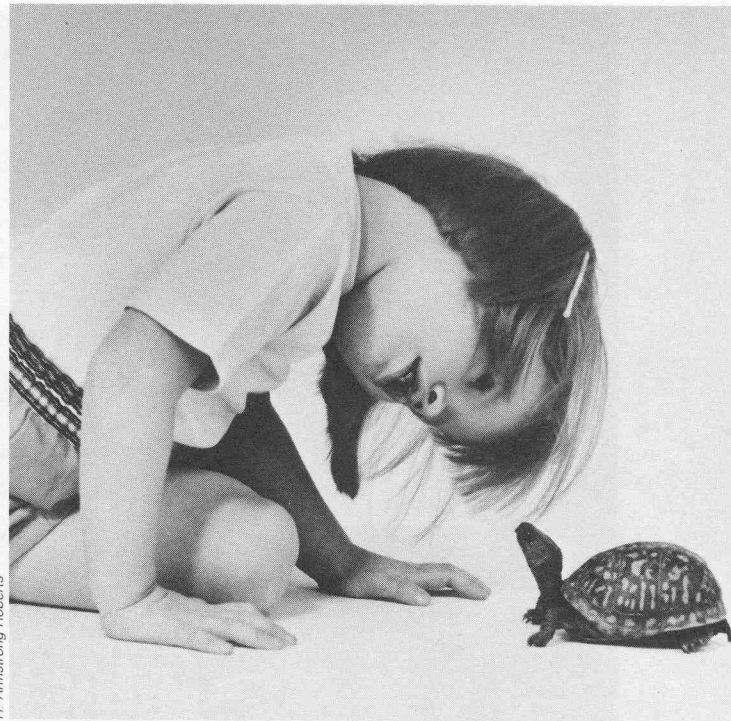
Elk dier werd geschapen met een brein dat geschikt is voor de eigen soort. Dieren bezitten echter niet het potentieel van VERSTAND en KARAKTER dat God aan de mens gaf. Geen enkel dier kreeg ooit de gave van denkvermogen toebedeeld!

Deze heel speciale EIGENSCHAP VAN DENKVERMOMEN EN KARAKTER is wat de mens van de dieren onderscheidt!

Dieren hebben geen rede, geen *zelfbewust* verstand. Dieren volgen *instinctieve* gedragspatronen in hun manier van voeden, nestbouw, migratie en voortplanting. God heeft hun brein met bepaalde *instinctmatige* neigingen „geprogrammeerd”. Vandaar dat bevers dammen bouwen en vogels nesten, enzovoort. Deze instincten zijn *erfelijk* — ze zijn niet het gevolg van logische denkprocessen.

Duizenden vogels zwermen bijvoorbeeld op een bepaalde tijd van het jaar naar het zuiden. Ze geven zich er geen rekenschap van waarom ze gaan; ze vragen zich niet af of ze wel zullen gaan; ze stellen vooraf geen reisschema op. Op een bepaald teken — als bij het aflopen van een wekker — verlaten ze hun zomerbroedplaatsen in het noorden en vliegen duizenden kilometers zuidwaarts. Ornithologen begrijpen niet precies hoe het in zijn werk gaat — zij kunnen alleen de werkzaamheid van dit *instinct* waarnemen.

Elke vogelsoort bouwt een ander nest, eet ander voedsel en vele trekken op verschillende tijdstippen naar verschillende bestemmingen. Maar geen van deze verrichtingen wordt door de vogels zelf uitgedacht. Ze handelen slechts volgens de vermogens en neigingen die de Almachtige God bij de schepping in het *instinct* van deze vogels heeft ingebouwd.

H. Armstrong Roberts

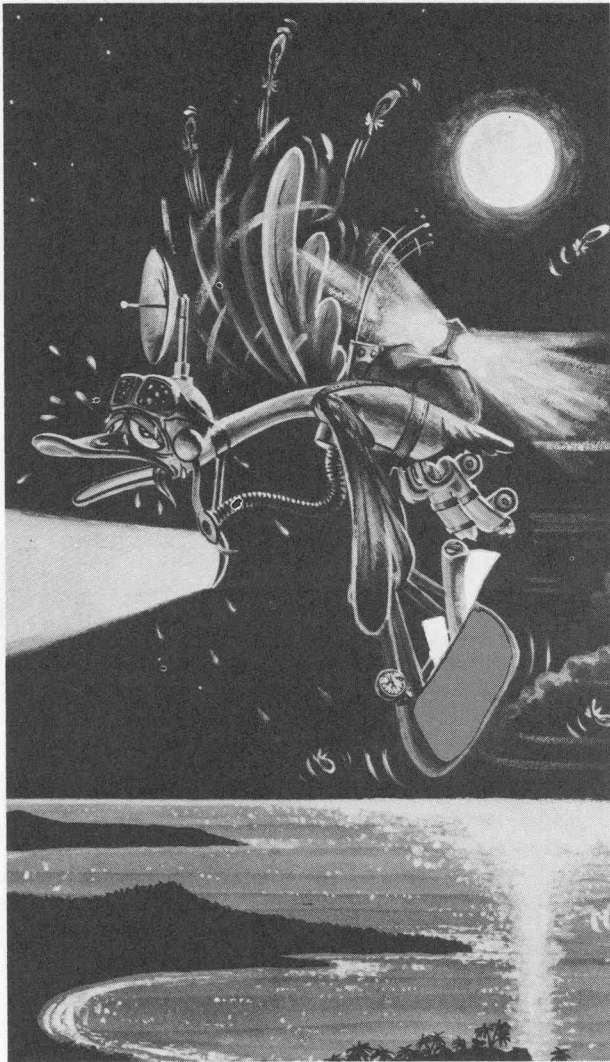
HET DOOR GOD gegeven menselijke verstand en het dierlijke instinct ontmoeten elkaar voor een onderonsje. Wat maakt het verstand van de mens uniek?

De mens echter is volkomen anders. De mens heeft het waarnemings- en begripsvermogen om iets op verschillende manieren te doen. Op grond van kennis kan de mens rationeel denken, gevolgtrekkingen maken, beslissingen nemen en volgens een van te voren bedacht plan handelen.

Elke mens kan een ander huis bouwen, ander voedsel eten — een totaal ander leven leiden — dan iedere andere mens om hem heen. Als iemand zijn levenswijze wil wijzigen, dan *kan hij* dat! De mens is niet gebonden aan instinct. Hij wordt niet beheerst door een bepaald voorbeschikt gedragspatroon zoals het dier.

De mens kan *kiezen* — hij heeft een vrije wil. Hij kan zijn eigen gedragslijn bedenken en zelfdiscipline beoefenen. De mens kan ideeën voortbrengen en natuurwetenschappelijke kennis naar waarde schatten; want hij heeft een VERSTAND *dat naar het verstand van God zelf is gevormd!* De mens kan plannen maken en zijn plannen ten uitvoer brengen, omdat hij iets van dezelfde scheppende kracht die God bezit heeft gekregen!

Alleen de mens kan zichzelf de vragen stellen: „*Waarom* ben ik geboren? *Wat is* het leven precies? *Wat is* de *dood*? Heeft het menselijk bestaan een *doel*?” In tegenstelling tot de dieren „weet” de mens niet alleen hoe hij bepaalde dingen moet

Illustratie: Ambassador College

INSTINCT IN ACTIE!—Volgens sommigen is het instinct bij de dieren geleidelijk ontwikkeld. Maar tot het tijdstip waarop het instinct geheel ontwikkeld was, moeten trekvogels zich met reisbureaus en navigatiehulpmiddelen hebben beholpen!

doen, maar hij **WEET** ook dat hij weet — hij is zich *bewust* van het feit dat hij „kennis” bezit. Hij is *zelf-bewust*, hij is zich bewust van zijn eigen bestaan als uniek wezen.

De eigenschappen van verstand en karakter maken de mens tot Gods **UNIEKE** fysieke schepping. God heeft de mens enige van zijn eigen kwaliteiten toebedeeld en Hij verwacht van hem dat hij zich naar het „beeld” van Gods *volmaakte verstand en heilige karakter* ontwikkelt!

Wat maakt het verstand van de mens uniek?

Vele dieren bezitten een even grote of zelfs grotere hersenmassa dan de mens, en met een soortge-

lijke complexiteit van de hersenschors — maar geen enkel dier bezit de eigenschappen van verstand, logisch inzicht, zelfbewustzijn en creativiteit.

Waardoor heeft het brein van de mens deze unieke vermogens?

En wat zal God na de dood en het volledig vergaan van het fysieke lichaam en brein gebruiken om ieder individu bij de opstanding *opnieuw voort te brengen*?

1. Aangezien de mens geen onsterfelijke ziel heeft die hem in staat stelt na de dood gescheiden van zijn lichaam voort te leven (de mens is immers een **STERFELIJKE** ziel), spreekt de Bijbel over een „geest in de mens”? Job 32:8; Zach. 12:1; 1 Kor. 2:9-14, let speciaal op vers 11. Wordt er een duidelijk *verschil* gemaakt tussen deze geest „in” de mens en de heilige Geest van God? Dezelfde verzen van 1 Korinthe 2.

COMMENTAAR: Deze geest is *niet de mens zelf*, maar een geestelijke kern *in* de mens. Samen met het fysieke brein van de mens vormt deze geest het menselijk **VERSTAND**. Hij verleent aan de menselijke hersenen de *unieke* eigenschappen van intellect en persoonlijkheid — het vermogen rationeel te denken en besluiten te nemen gebaseerd op de vrije wil. Deze geest stelt de mens in staat wiskunde, talen of filosofische kennis op te nemen.

Dat is evenwel alles. De geest *in* de mens heeft geen zelfbewustzijn. Het is *geen* „onsterfelijke ziel”. Deze geest is *niet* de „mens”.

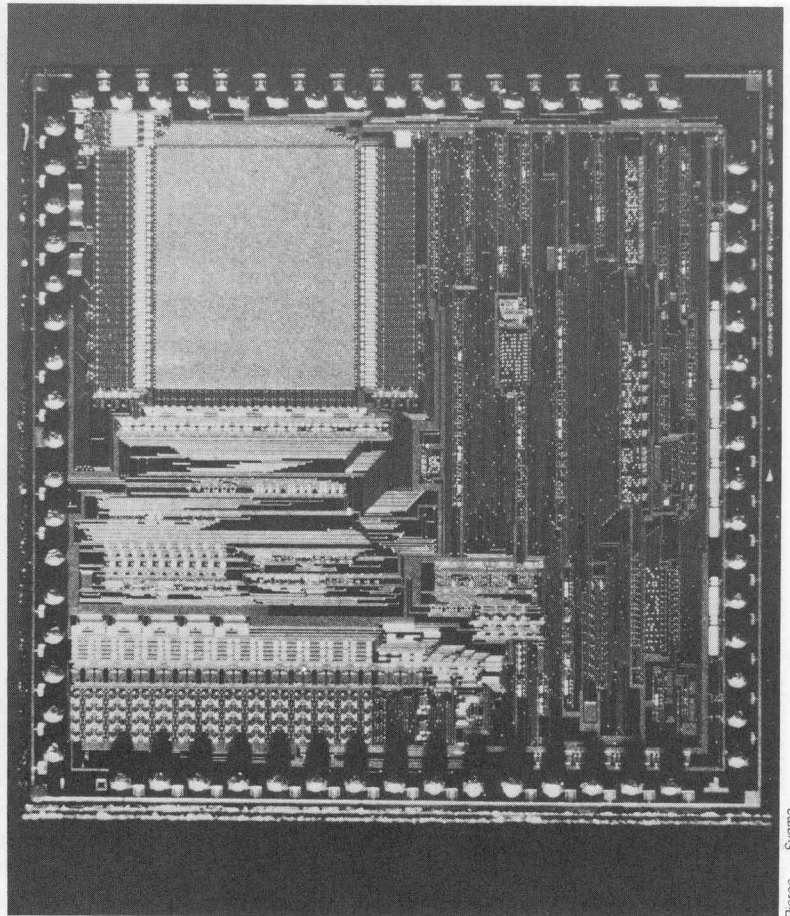
Wegens dit geestelijke bestanddeel gebruikt de Bijbel vaak het woord „geest” om het *verstand*, het intellect of de gezindheid van de mens aan te duiden. Teneinde de geest in de mens te onderscheiden van de puur fysieke adem, gebruikt het boek Job in dezelfde context twee verschillende hebreeuwse woorden: *roeach* voor geest, *nesjamah* voor adem (Job 33:4; 34:14).

2. Keert deze volkomen onbewuste „geest in de mens” bij diens dood terug naar God die hem heeft gegeven? Pred. 12:7.

COMMENTAAR: Deze geest in ieder individu doet derhalve meer dan alleen het verlenen van denkvermogen aan de fysieke hersenen. Hij wordt een geestelijke „bandopname” of „mal” van de gehele persoon — met inbegrip van diens geheugen, kennis, karakter en uiterlijke kenmerken. En wanneer iemand sterft, keert deze geestelijke „bandopname” naar God terug en wordt „opgeborgen” tot de tijd dat God hem opnieuw zal laten „afspelen” ten behoeve van de opstanding tot leven en bewustzijn van precies dezelfde persoonlijkheid. Maar in de „opgeborgen” toestand bezit hij geen eigen bewustzijn.

Ambassador College

Pierce — Sigma

DE HIERBOVEN afgebeelde ongelooflijk kleine en complexe computerchip kan zich miljoenen *bits* informatie „herinneren”. Toch is ook de nieuwste computertechnologie oneindig inferieur aan het geheugen en de vermogens van het verstand van de mens.

Hoe komt het dat u deze waarheid nooit eerder heeft gehoord? Eenvoudig omdat de hele wereld is MISLEID!

3. Kan het menselijk verstand — met alleen deze *menselijke* geest — de *geestelijke* dingen van God begrijpen? 1 Kor. 2:11. Wat moet eraan worden *toegevoegd* voordat een mens geestelijk openbaarde kennis kan begrijpen? Hetzelfde vers.

COMMENTAAR: Geestelijke dingen kunnen niet met het oog gezien, met het oor gehoord of met de handen gevoeld worden. Het menselijk verstand, dat alleen door middel van deze fysieke zintuigen kennis kan opnemen, kan zonder de heilige Geest van God geestelijke begrippen en principes nooit werkelijk begrijpen. De grootste denkers kunnen met hun natuurlijke verstand GEESTELIJKE waarheden niet waarlijk te weten komen en begrijpen.

Evenals het brein van een dier, dat van een koe bijvoorbeeld, geen *menselijke* zaken kan bevatten of begrijpen, zo kan het menselijk verstand geen

begrip van geestelijke zaken op het goddelijke niveau hebben, *tenzij en totdat* het de heilige Geest van God heeft ontvangen! (De functie en het ontvangen van de heilige Geest zal in een toekomstige les worden behandeld.)

Oorsprong van de „grote leugen”

De waarheid over de „geest in de mens” is zo belangrijk dat Satan deze langgeleden al pogde te verdraaien. Hij verduisterde het verstand van de mensen en verleidde hen reeds in de dagen van Adam en Eva tot geloof in zijn „grote leugen”.

In de hof van Eden werd Eva door Satan misleid. Let op wat hier gebeurde:

1. Wat zei Satan tegen Eva? Gen. 3:4.

COMMENTAAR: Dit is de *oorsprong* van de leer van de „onsterfelijkheid van de ziel” die sindsdien altijd is geloofd! Satan zei tegen Eva dat zij „den dood niet [zou] sterven” — met andere woorden,

H. Armstrong Roberts, inzet Ambassador College

EEN ADEMBENEMENDE TRANSFORMATIE—Nog indrukwekkender dan de metamorfose van een rups in een vlinder zal de verandering zijn van mensen in geestelijke wezens bij de opstanding!

dat zij een „onsterfelijke ziel” bezat die eeuwig zou leven. Eva nam deze leugen voetstoots aan!

2. Heeft Satan de GEHELE wereld verleid? Openb. 12:9.

COMMENTAAR: De duivel heeft de gehele wereld op nagenoeg ieder punt van Gods waarheid misleid! Vrijwel de gehele wereld gelooft nu in een of andere variatie van deze oude „grote leugen”. Miljoenen mensen zijn bedrogen en geloven in reïncarnatie of zielsverhuizing als gevolg van de valse doctrine van een eeuwiglevende ziel.

Satan heeft de wereld met een VALSE doctrine misleid — een leerstelling die de waarheid over de „geest in de mens” verdraait. Met zijn sluw uitgedachte vervalsing heeft Satan de waarheid over de „geest in de mens” en de noodzaak van een opstanding uit de dood buiten het denken van MILJOENEN mensen gehouden!

Alleen God is onsterfelijk!

Wij hebben duidelijk gezien dat de Bijbel niet de onsterfelijkheid van de ziel leert. Maar wat leert de Bijbel wel over onsterfelijkheid?

1. Wie bezit er volgens 1 Timotheüs 6:15-16 als enige inherente onsterfelijkheid?

2. Sla nu 1 Korinthe 15:53 en 54 op. Staat er in

deze twee verzen dat de mens al onsterfelijk is? Wat moet de mens *aandoen*? Vers 53. Wanneer zal de mens met onsterfelijkheid worden „bekleed”? Vers 52. Gebeurt dit ten tijde van de opstanding wanneer Christus terugkeert? 1 Thess. 4:16.

3. Wie heeft de mensheid de kennis gebracht van de wijze waarop men eeuwig leven en onsterfelijkheid (onverderfelijkheid) kan ontvangen? 2 Tim. 1:10. Laat dit vers niet duidelijk zien dat onverderfelijkheid of onsterfelijkheid iets is wat de mens *nog niet* bezit? Is het Evangelie dus ook het goede nieuws van de wijze waarop wij onsterfelijkheid kunnen *ontvangen*? Hetzelfde vers.

4. Is onsterfelijkheid iets waarnaar moet worden *gezocht*? Rom. 2:7. Is eeuwig leven een *gift* die wordt geschonken aan hen die naar onsterfelijkheid *zoeken*? Hetzelfde vers en Romeinen 6:23.

5. Was David, de koning van Israël, na zijn dood nog steeds in leven als een onsterfelijke ziel? Hand. 2:29, 34. Zal hij uit de doden worden *opgewekt*? Jer. 30:9.

Waarom een opstanding?

Als de mens een onsterfelijke ziel in een stoffelijk lichaam was — en als de dood van het lichaam de ziel zou losmaken — dan zou een opstanding tot

onsterfelijk leven overbodig zijn. Na de dood zou de mens gewoon doorleven. Maar het feit dat de Bijbel de opstanding der doden leert, is *eens te meer een bewijs* dat de mens geen onsterfelijke ziel bezit!

1. Indien Christus niet uit de doden was opgestaan, zou het geloof in een toekomstig leven door een opstanding dan geheel tevergeefs zijn? 1 Kor. 15:14-17. Indien er geen opstanding zal plaatsvinden, zijn de doden in hun graf dan voor eeuwig *verloren*? Vers 18.

2. Heeft Christus evenwel de waarschuwing gegeven dat hij die zich niet wil bekeren, *zal vergaan*? Lukas 13:3, 5. Als de mens een onsterfelijke ziel was, zou hij dan wel kunnen „vergaan”? (Het woord ‘vergaan’ of ‘verderven’ betekent OPHOUDEN te bestaan.)

3. Wie zullen bij de opstanding de stem van Gods Zoon *horen*? Joh. 5:25. Zullen zij dan „opstaan”? 1 Thess. 4:16.

COMMENTAAR: Doden kunnen niet „horen” tenzij zij eerst weer *tot leven* zijn *gebracht*! In de gehele Bijbel worden de doden beschreven als *slapend* in hun graf, in afwachting van de dag der opstanding. Let op de woorden van Jezus toen Hij de dood van Lazarus, de broer van Maria en Martha, beschreef:

„Lazarus, onze vriend, *slaapt*; maar Ik ga heen, om hem uit den slaap op te wekken. Zijn discipelen dan zeiden: Heere, indien hij slaapt, zo zal hij gezond worden. Doch Jezus had *gesproken van zijn dood*; maar zij meenden, dat Hij sprak van de rust des slaaps. Toen zeide dan Jezus tot hen vrijuit: Lazarus is gestorven” (Joh. 11:11-14).

De dood wordt voorgesteld als een slaap. Evenals de slaap is de dood een toestand waarin men zonder bewustzijn is en waaruit men kan worden „opgewekt”! Let op het duidelijke bijbelse bewijs hiervan:

„En velen van die, die in het stof der aarde *slapen*, zullen *ontwaken*” (Dan. 12:2). „En de graven werden geopend, en vele lichamen der heiligen, die *ontslapen* waren, werden *opgewekt*” (Matth. 27:52). „Wanneer uw dagen zullen vervuld zijn,” zei God tegen David, „en gij met uw vadersen zult *ontslapen* zijn . . .” (2 Sam. 7:12).

Tientallen keren wordt in de Bijbel de dood als een *slaap* beschreven, wanneer het gaat over de koningen van Israël en Juda! „En David *ontsliep* met zijn vadersen . . .” (1 Kon. 2:10). Let erop dat er niet staat: „Het lichaam *ontsliep*, terwijl de ziel bij bewustzijn bleef.” Er staat ondubbelzinnig: „David *ontsliep*.” De bewuste persoon David „ontsliep” in de dood!

In de volgende verzen wordt dezelfde uitdrukking gebruikt om de dood te beschrijven. Sla elk

ervan op en overtuig u ervan dat de dood met een slaap wordt vergeleken: 1 Kon. 11:21, 43; 14:20, 31; 15:8, 24; 16:6, 28; 22:40, 51; 2 Kon. 8:24; 10:35; 13:9, 13; 14:16, 22, 29; 15:7, 22, 38; 16:20; 20:21; 21:18; 24:6; 2 Kron. 9:31; 12:16; 14:1; 16:13; 21:1; 26:2; 27:9; 28:27; 32:33 en 33:20.

Dit is beslist *afdoende bewijs* dat de doden geen bewustzijn hebben — en dat zij geen „onsterfelijke ziel” bezitten!

De mens zal geest worden

1. Job stelde eens de vraag: „Als een man gestorven is, zal hij weder leven?” Wat was Jobs antwoord op zijn eigen vraag? Job 14:14. Over welke verandering sprak Job en *wanneer* zal die plaatsvinden? 1 Kor. 15:51-53.

2. Hoe zullen Job, David en allen die opstaan eruitzien? Zullen zij als God zijn? Ps. 17:15. Is God een *geest*? Joh. 4:24. Zullen zij derhalve ook uit geest bestaan? 1 Kor. 15:42-49. Vergelijk dit met 1 Joh. 3:2.

3. Waarom mochten Adam en Eva *niet* van de vrucht van de „boom des [eeuwigen] levens” eten nadat zij gezondigd hadden? Gen. 3:22-24. Let speciaal op het laatste gedeelte van vers 22.

COMMENTAAR: Dit toont duidelijk aan dat zij geen *inherente* onsterfelijkheid bezaten! De „boom des levens” symboliseerde de heilige Geest — de weg naar eeuwig leven. Adam werd incompleet geschapen. Hij werd geschapen met een behoefte aan de heilige Geest van God om voor eeuwig te kunnen leven. Adam moest echter kiezen of hij de genade-gift van de heilige Geest al dan niet wilde aannemen. Hij *verkoos* (1 Tim. 2:14, eerste gedeelte), door ongehoorzaamheid aan God, de heilige Geest *niet* te ontvangen en bijgevolg werd hem de toegang tot de boom des levens ontzegd! Dit is opnieuw een bewijs dat *niemand* eeuwig leven inherent in zichzelf heeft.

Wanneer verwachtte Paulus met Christus te zijn?

Sommige mensen die geloven dat een christen een onsterfelijke ziel heeft, voeren Filippenzen 1:23-24 als bewijs aan. Doen deze verzen alle duidelijke teksten die wij bestudeerd hebben teniet? Laten wij begrijpen wat Paulus bedoelde.

1. Leefde bij Paulus het verlangen om met Christus te zijn? Filipp. 1:23.

COMMENTAAR: Alle christenen zouden hetzelfde verlangen moeten hebben. Maar vermeldt dit vers *wanneer* Paulus met Christus zou zijn? Beslist niet! Sommige mensen willen echter bepaalde

gedachten in dit vers *leggen!* Laten wij eens zien *wanneer* Paulus met Christus verwachtte te zijn.

2. Verwachtte Paulus iets van Christus te ontvangen wanneer hij Hem zou ontmoeten? 2 Tim. 4:6-8. En wanneer zou dat zijn — op het tijdstip waarop Jezus terugkeert en alle heiligen *opgewekt* worden? Vers 8. Let op de woorden „*in dien dag*”.

3. Zal Christus, wanneer Hij *terugkomt*, zijn loon meebrengen? Jes. 40:10; Openb. 22:12. Wanneer zullen alle (zowel dode als levende) christenen Christus ontmoeten? 1 Thess. 4:16-17.

COMMENTAAR: Zij die dood in hun graf liggen, zijn zich van niets bewust; zij weten niet hoeveel tijd er verstrijkt. Het eerstvolgende moment dat zij weer bewustzijn hebben, zal het tijdstip van de opstanding zijn!

Wanneer?

Ten tijde van het oordeel bij Christus' terugkeer! (2 Kor. 5:10.) Op dat tijdstip verwachtte Paulus het loon naar zijn werken te ontvangen en met Christus te zijn. God zal ons bij de wederkomst van Christus oordelen (2 Tim. 4:1) — bij de opstanding der doden — de ontzagwekkende gebeurtenis waar iedere ware christen met groot verlangen naar uitzielt!

Er zijn ook mensen die, doordat zij 1 Thessalonicenzen 5:23 verkeerd begrijpen, beweren dat de mens „lichaam, geest en ziel” is. Maar welke van de twee — de ziel of de geest — onsterfelijk is, schij-

nen ook zij nooit zeker te weten! Laten wij deze uitdrukking begrijpen.

„Lichaam, geest en ziel”

1. Wat openbaart de Bijbel inzake „lichaam, geest en ziel”? 1 Thess. 5:23.

COMMENTAAR: Levert dit vers het bewijs voor de „onsterfelijkheid van de ziel”? Natuurlijk niet! Het is niet in strijd met alle *duidelijke* verzen die wij al bestudeerd hebben (Joh. 10:35).

Paulus verwees hier met het woord „geest” naar het VERSTAND in de mens, naar het FYSIEKE LEVEN met het woord „ziel”, en naar het VLEES met het woord „lichaam”.

Wat kan ertegen zijn als men zijn gehele *verstand*, zijn *leven* en zijn *lichaam* onberispelijk bewaart — behoedt voor de straf op de zonde — in afwachting van de komst van Christus? (Zie ook 2 Kor. 7:1.) Het is iets waar wij allen vurig naar dienen te verlangen!

De Bijbel is buitengewoon duidelijk! De mens is STERFELIJK, vergankelijk vlees — organische materie met een tijdelijk leven. Hij bezit geen inherent eeuwig leven — geen „onsterfelijke ziel”! Hij is een fysiek, vleselijk schepsel, bestemd om te sterven en tot stof weer te keren en stof te blijven — ware het niet dat de Almachtige tussenbeide komt, dat er een opstanding uit de dood is!

AANVULLENDE LITERATUUR BIJ DEZE LES

De hier afgebeelde literatuur houdt nauw verband met het onderwerp van deze les en wordt ten zeerste aanbevolen. Gebruik de ingesloten kaart om een exemplaar van deze boekjes aan te vragen.

